

Robeyns Joseph J. J.

Eretkens

Na de oorlog kreeg hij volgende eretekens:

7 frontstrepen

2 kwetsuurstrepen

het Oorlogskruis

het Eretken 2de Klas

de Medaille als vrijwilliger

de Overwinningsmedaille 14-18

de Herinneringsmedaille 14-18

de Zilveren medaille van Servië voor dapperheid

Levensloop

Joseph werd geboren in Horpmaal op 22 maart 1894 als zevende van tien kinderen in het gezin van Victor Robeyns en Rosalie Mignolet. Hij was de jongere broer van Julien. Zijn ouders waren landbouwers. Van hemzelf werd opgegeven dat hij student was.

Joseph trouwde met Marie-Thérèse Germau en verhuisde in 1925 van Horpmaal naar Grandville. Ze kregen samen twee kinderen. Hij is overleden op 28 augustus 1952.

Militair overzicht

Op twintigjarige leeftijd, in de klas van '14, werd hij, zoals zijn broer, onder de wapens geroepen in het fort van Loncin. Bij de mobilisatie op 1 augustus was hij waarschijnlijk niet voldoende opgeleid voor de verdediging van het fort. Zijn militaire dienst werd vervroegd opgeheven en hij werd naar huis gestuurd. Joseph bleef niet bij de pakken zitten en diende een aanvraag in om vrijwillig dienst te nemen. Op 22 januari 1915 ging hij dan onder de wapens als vrijwilliger in het 10de Linierement. Vijf maand later op 22 juni 1915, na een vlugge opleiding, werd hij opgenomen in de 1ste Compagnie mitrailleurs van de 3de Divisie 14de Linierement en naar het front in West Vlaanderen overgeplaatst. Op 1 augustus 1915 ging hij terug naar het 11de Linierement en verbleef er tot 18 december 1917. Tijdens hevige gevechten op 2 oktober 1915 in Oudstuivekenskerke (bij Diksmuide) werd hij door kogels aan zijn linkerknie en onderkaak gewond. Voor verzorging werd hij afgevoerd naar het militair hospitaal in De Panne en hij verbleef er tot 15 december 1915. In een rapport van zijn oversten werd Joseph omschreven als een "zeer gediensig en een voorbeeldig gedreven soldaat". Dit rapport leverde hem de bevordering op tot korporaal op 6 september 1917. Joseph verbleef 43 maanden en 4 dagen aan het front. Hij werd op verlof van onbepaalde duur gestuurd op 28 augustus 1919.